

ภาคที่ 128 CP กับแนวคิดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจไทย เมื่อ 2551

โดย ชรินทร์ เจียรวนนท์

ประธานกรรมการและประธานคณะผู้บริหาร เครือเจริญโภคภัณฑ์

ณ ห้องประชุมลีปนนท์ เกตุทัต สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วันพฤหัสบดีที่ 6 มีนาคม 2551

วิเคราะห์เศรษฐกิจโลก : 5 เครื่องจักรกลขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก

“ในอนาคตประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนแปลง นำมันบนดินใช้ไม่มีวันหมด แต่น้ำมันในบ่อธรณชาตินั้นใช้แล้วก็มีวันที่จะหมดไป ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญทั่วโลกคำนวณว่าน้ำมันจะหมดในอีก 100 ปีแน่นอน”

ปัจจุบันเศรษฐกิจยุโรปตะวันออกดีขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจยุโรปตะวันตกยิ่งดีขึ้นด้วย ถ้ายุโรปตะวันออกรวมกับยุโรปตะวันตกก็จะเห็นว่ามิพลังไม่แพ้สหรัฐอเมริกาเลยทีเดียว ในอดีตเครื่องจักรกลสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีแค่เพียงสหรัฐฯ แต่ในวันนี้สหรัฐฯ ไม่ใช่เครื่องจักรกลขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกเพียงประเทศเดียว

เครื่องจักรฯ ตัวที่ 2 ที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ได้แก่ ยุโรปตะวันออกรวมกับยุโรปตะวันตก ซึ่งเชื่อมั่นว่ายุโรปมีครบทุกอย่างที่สหรัฐฯ มีคนเก่งไม่แพ้สหรัฐฯ จำนวนประชากรในยุโรปก็มากกว่าสหรัฐฯ พื้นฐานเศรษฐกิจยุโรปตะวันตกแข็งแกร่งมากส่งผลให้เศรษฐกิจยุโรปตะวันออกแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

เครื่องจักรฯ ตัวที่ 3 คือ จีน จีนมีประชากร 1,300 ล้านคน และต้องขยับเป็น 1,600 ล้านคน ถ้าลูกขึ้นซื้ออะไรจะสร้างความสิ้นสะเทือนไปทั่วโลก ถ้าจีนจะออกมาซื้อสินค้าอะไรสักตัวสินค้านั้นก็จะมีไม่พอถ้าเครื่องจักรตัวที่ 3 รวมกับฮ่องกง ไต้หวัน พลังก็จะไม่แพ้สหรัฐฯ เช่นกัน และถ้าญี่ปุ่นมารวมกับ 10 ประเทศในอาเซียนและอินเดียด้วยแล้วจะกลายเป็นเครื่องจักรฯ ที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจตัวที่ 4 ไปทันที แต่ถ้าอินโดนีเซียมีสภาพการเมืองที่สงบ ผมคิดว่าอินโดนีเซียมีทรัพยากรมหาศาลทั้งน้ำมันบนดินน้ำมันในบ่อ แก๊สในบ่อและฟืนป่าที่อุดมสมบูรณ์อีกมหาศาล อีกประเทศคือบราซิลที่ทั่วโลกไปลงทุนถ้าบราซิลรวมกับอาร์เจนตินาด้วยแล้วจะเป็นเครื่องจักรขับเคลื่อนตัวที่ 5 ต่อไปในอนาคตประเทศที่มีน้ำมันในบ่อจะสู้ประเทศที่มีน้ำมันบนดินไม่ได้ เพราะน้ำมันบนดินใช้ไม่รู้จกหมดใช้แล้วก็เกิดใหม่ได้ จากนั้นไปประเทศไทยต้องพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบในการค้าขายกับอินเดีย หรือจีน ต้องศึกษาว่าควรจะทำอย่างไร ข้อได้เปรียบอะไรบ้าง หรือถ้าเป็นอินโดนีเซีย มาเลเซีย เราควรค้าขายอย่างไรกับเขา รวมถึง พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม รัสเซีย และยุโรปตะวันออก ซึ่งล้วนเป็นโอกาสที่ดีของประเทศไทยทั้งนั้น

สรุปได้ว่าการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของโลกไม่จำเป็นต้องอาศัยเพียงสหรัฐฯ ในอดีตเราเคยพูดกันว่าแค่สหรัฐฯ เริ่มจาม ประเทศอื่นๆ ทั่วโลกต่างเป็นไข้หวัดใหญ่กันไปแล้ว ทุกวันนี้ไม่ใช่เช่นนั้นอีกแล้ว จึงต้องติดตามอย่างใกล้ชิด”

เกษตรไทยก้าวไกลได้นายทุนต้องเป็นผู้แบกรับความเสี่ยงของเกษตรกร

“ซีพีทำการเกษตรแบบครบวงจร คือเริ่มตั้งแต่ส่งเสริมการเลี้ยงไก่ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนจบถึงการแปรรูปแต่สังคมกลับกล่าวหาว่าเป็นการผูกขาดธุรกิจ แต่ความจริงแล้วนั่นคือวิธีที่นำเอานายทุนมาแบกรับความเสี่ยงแทนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ต่างหาก ถ้าสังคมมีความเข้าใจที่ถูกต้องกว่านี้ ผมมั่นใจว่าเกษตรไทยก้าวไปไกลได้อย่างแน่นอน”

ช่วงที่ ซีพีเริ่มส่งเสริมการเกษตร ซีพีมีความเสี่ยง แต่ซีพีรู้ว่าเวลาไหนจะมีความเสี่ยง ตัวอย่าง การเลี้ยงสุกร ต้องมีการขาดทุนแน่นอน เลี้ยง 3 ปีจะขาดทุน 1 ปี หมายความว่าจะมีกำไร 2 ปี ซึ่งนำมาถัวเฉลี่ยแล้วยังเหลือกำไรได้ 1 ปี สาเหตุที่ขาดทุนคือเวลาที่กำไรมากก็จะหันมาเลี้ยงมาก ผลคือสุกรจะดันตลาด แล้วผู้เลี้ยงจะขาดทุนมาก ดังนั้นช่วงที่กำไรมากจึงควรเตรียมเงินไว้ขาดทุน ถ้าเกษตรกรต้องขาดทุนสักปีก็หมดเงินมาขาดทุนแล้ว ต้องยอมยกธงขาว ปัญหาที่ยิ่งกว่านั้นเวลาขาดทุนรัฐบาลก็ไม่มีนโยบายหรือแผนช่วยเหลือ ใน 2 ปีที่ผ่านมามีบางช่วงการเลี้ยงสุกร 1 ตัว ต้องขาดทุนตัวละ 1,000 บาท ถ้างวดถัดมากำไรตัวละ 1,000 บาท ก็แค่เสมอทุน จึงไม่ควรบอกว่าเป็นการค้ากำไรเกินควร **ปัจจุบันนี้มีผู้เลี้ยงสุกรเพียง 30% ที่ไม่เดือดร้อน เหตุเพราะ มีบริษัท เช่นซีพี หรือบริษัทอื่นๆ ร่วมรับผิดชอบความเสี่ยงให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร หมายความว่าผู้เลี้ยงสุกรมีกำไรแน่นอน มีดอกเบี้ยค้ำเงินแน่นอน เดือนหนึ่งมีกำไร 6,000 - 20,000 บาท ไม่ว่าจะสถานการณ์ค่าสุกรจะขาดทุนหรือกำไรเป็นภาระรับผิดชอบของนายทุนฝ่ายเดียว แต่สำหรับผู้เลี้ยงมีกำไรแน่นอน ด้วยเหตุนี้บริษัทจะต้องตระหนักไว้เสมอว่าถ้ามีกำไรมากก็ต้องเตรียมเงินเพื่อขาดทุน ที่กล่าวมานี้คือธรรมชาติของกลไกตลาด อีกประเด็นที่อยากจะชี้ให้เห็นคือเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรไม่เคยบังคับให้ผู้บริโภคต้องซื้อเนื้อสุกรไปบริโภค แต่ทำไมเราต้องไปบังคับกำหนดราคาสุกรให้เขาด้วย ถ้าเนื้อสุกรราคาแพงเรากิ่งคบริโภคเนื้อสุกรจะเป็นอย่างไร เรามีอาหารโปรตีนอื่นให้เลือกอีกเยอะ แต่เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรไม่มีทางเลือกในอาชีพ **ที่กล่าวมานี้ตั้งใจชี้ให้เห็นว่าในความเป็นจริงแล้วราคาสินค้าที่บ่อนทำลายเงินเดือนของคนไทยไม่สมดุล จึงเกิดปัญหาเศรษฐกิจบีบรัดตัวที่เป็นอยู่ในขณะนี้****

ผมอยากเห็นเกษตรกรปลอดความเสี่ยง ผู้ที่จะรับความเสี่ยงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ มีทุน ดังคมจึงจะมีความยุติธรรม การกรีดขาง เจ้าของสวนยางจะได้ 60% คนกรีดขางได้ 40% การลงทุนปลูกยางมีความเสี่ยงแต่คนกรีดขางไม่มีความเสี่ยงได้แบ่ง 40%แน่นอน 90% ของผู้เลี้ยงไก่เนื้อไม่มีความเสี่ยง (เนื่องจากการเลี้ยงไก่ในระบบ Contract Farming) แต่ความเสี่ยงจะไปตกอยู่กับบริษัทนายทุนทั้งนี้ระบบในปัจจุบัน

นี่คือบริษัทต้องสร้างโรงฆ่าไก่ ต้องส่งเสริมเกษตรกรเรื่องการเลี้ยงไก่ด้วยเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่ทุกขั้นตอนตั้งแต่เรื่องพันธุ์ไก่ เทคโนโลยี โรงเรือนและการดูแลเลี้ยงไก่ เมื่อถึงเวลาที่ส่งมาโรงเชือด ทุกระบบและขั้นตอนการเลี้ยงจนถึงการแปรรูปต้องไม่มีความผิดพลาดและต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ตลาดสากลยอมรับ กว่าจะมาถึงระบบที่มีมาตรฐานและให้ผลตอบแทนแก่เกษตรกรได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแบบในปัจจุบันนี้ต้องใช้เวลามากกว่า 30 ปี ในเรื่องความเข้มงวดเรื่องมาตรฐานหรือความผิดพลาด ให้ลองนึกภาพหากการขนส่งไก่เนื้อเข้าไป 1 ชั่วโมงจะเป็นเหตุให้การทำงานของโรงเชือดที่มีคนงานกว่า 3-5 พันคนต้องหยุดชะงักลง คนที่จะมาซื้อไก่จำนวนมากก็เสียหาย ถือว่าเสียหายมหาศาล ในวันนี้ต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ ในอดีตเคยอนุโลมให้เวลาในการส่งไก่เข้าไปได้ไม่เกิน 1/2 ชั่วโมง แต่ปัจจุบันนี้ต้องมาช้าไม่เกิน 5 - 10 นาที ต้องดูตัวอย่างโรงงานประกอบชิ้นส่วนรถยนต์หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องใช้ชิ้นส่วนเป็นพันชิ้นยังสามารถขนส่งชิ้นส่วนให้ตรงเวลาได้แต่ของเราแค่ชิ้นส่วนเดียว ช้าไป 5 นาทีถือว่ายังมากเกินไป นอกจากนี้ การขนส่งไก่มีชีวิตที่ใช้เวลานานทำให้เกิดความเสียหายได้เช่นกันเพราะน้ำหนักไก่จะขาดหายไปถ้าต้องอยู่บนรถขนส่งนาน จึงต้องมีกำหนดการวางแผนขนส่งอย่างรัดกุมเพื่อควบคุมการขนส่งให้ตรงเวลา เช่นเดียวกับการขนส่งสุกร สุกรก็เหมือนกับคนเมื่อน้ำหนักถึง 100 กิโลกรัมก็จะไม่โตไปกว่านี้แล้ว แต่จะต้องกินอาหารวันละ 3 มื้อ ถ้าขนส่งค้าขายช้าจากกำหนดไป 10 วัน ก็จะขาดทุน 500 บาท เนื่องจากสุกรต้องกินอาหารไปอีกวันละ 3 มื้อ แต่ไม่เพิ่มน้ำหนัก แกรมยังมีค่าใช้จ่ายในการดูแลโรงเรือน ดอกเบี้ย ซึ่งเกษตรกรไม่เข้าใจว่าทำไมเขาจึงไม่มีกำไร ไม่รู้ว่าการจับสุกรขายช้าไป 1 วันก็ไม่มีกำไร เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายฟรีไปแล้ว เกษตรอุตสาหกรรมยากกว่าอุตสาหกรรมด้านอื่นจึงต้องมีการวางแผนอย่างดีและละเอียดรอบคอบในทุกขั้นตอน ถ้าเราสามารถขายเนื้อสุกรได้ทันทีย่อมดีกว่าเก็บและแช่ตู้เย็นไว้เพราะนั่นหมายถึงต้องบวกค่าไฟฟ้าไปอีก 1 บาท การวางแผนเกษตรอุตสาหกรรมละเอียดอ่อนกว่าการวางแผนผลิตและจำหน่ายรถยนต์เพราะรถยนต์ไม่น่าเปื่อย

ปัจจุบันนี้ 90 % ของผู้เลี้ยงไก่กระทง ผู้เลี้ยงสุกร 30% ผู้เลี้ยงกึ่ง 30% และผู้เลี้ยงไก่ไข่ 30% ปลอดภัยแล้วเพราะทำContract Farming ทั้งนี้เพราะความเสี่ยงจะตกไปเป็นภาระของบริษัทนายทุนดังกล่าว แต่ด้านเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่กว่า 70% ยังคงเลี้ยงเองขายเองเสี่ยงเองอยู่ ในด้านอุตสาหกรรมการเลี้ยงกึ่ง ซีพีมีการวิเคราะห์วิจัยเรื่องพันธุ์กึ่ง คุณภาพอาหาร ระบบการเลี้ยง เกษตรกรเลี้ยงกึ่งจำนวนกว่า 70% มักจะเลี้ยงทำฟาร์มกึ่งด้วยระบบของตนเองเพราะเหตุว่าเมื่อมีกำไรก็จะสามารถทำกำไรได้เงินเป็นล้านบาท เวลาขาดทุนก็เรียกว่าขาดทุนย่อยยับ คนที่ได้กำไรคือพ่อค้าคนกลางซึ่งจะไปโทษเขาไม่ได้ ต้องโทษผู้เลี้ยงเพราะเลี้ยงแบบไม่ศึกษาตลาดคิดจะเลี้ยงก็เลี้ยงกันมากมายเมื่อถึงเวลาจับกึ่งก็กลายเป็นว่ากึ่งสิ้นตลาด ราคาตกกลายเป็นเลี้ยงกึ่งฟรี เห็นได้ว่าเกษตรกรมีความเสี่ยงสูงมากถ้าไม่มีการวางแผนที่ดี แบบนี้ผมเชื่อว่าเลี้ยงไปเลี้ยงมากก็ต้องถึงจุดจบ แต่เกษตรกรที่ทำContract Farming กับบริษัทที่มีแผนที่ดี มีลูกกึ่งพันธุ์ดี เลี้ยงกึ่งแบบมีระบบและมาตรฐาน มีกำหนดเวลาจับ ทั้งยังได้ราคาประกัน มีกำไรแน่นอนซีพีเราศึกษาวิจัยและพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าตลอดเวลา เช่น ในอนาคตโรงเรือนเลี้ยงไก่ของเราจะมีพลาสติกคลุมเพื่อป้องกันอย่างเข้มข้นไม่ให้สิ่งมีชีวิตแปลกปลอมลอดผ่านเข้าไปในโรงเรือนเช่นเดียวกับระบบการเลี้ยงกึ่งของซีพีที่เราเลี้ยงกึ่งในโรงงาน ที่ไม่ว่าจะเป็น ภู หนู หรือแมลงก็ไม่สามารถลงไปจับกึ่งในโรงงานได้ บ่อที่เปิดกว้างมีความเสี่ยงสูงที่จะมีสัตว์แปลกปลอมหรือแมลงกระต๊อหรือโรคลงไปในบ่อโดยที่คนเลี้ยงก็อาจไม่รู้ ถ้าเกิดความเสียหายก็จะเสียหายนับล้านเพราะกึ่งอาจตายหมดบ่อ หรือในอนาคตในเรื่องการปลูกข้าว หรือพืชชนิดต่าง ๆ ก็อาจจะต้องใช้ระบบป้องกันความเสียหาย ต่อไปก็อาจจะปลูกพืชในน้ำและปลูกเป็นหลายๆ ชั้น คงไม่นานเกินรอสำหรับเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้ที่จะเกิดขึ้นเพราะเทคโนโลยีการเลี้ยงไก่ของซีพีได้พัฒนาไปถึงการเลี้ยงไก่ไข่ 8 ชั้น ซึ่งจะให้ผลผลิตมากขึ้นโดยใช้พื้นที่เท่าเดิม”

ประเทศไทยอุดมไปด้วยน้ำมันบนดิน : สินค้าเกษตรเป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติ

“ประเทศไทยเป็นประเทศที่ขายกุ้งส่งออกมากเป็นอันดับ 1 ของโลก ซีพีเรื่อว่าเป็นผู้นำด้านเกษตร อุตสาหกรรมกุ้งครบวงจรตั้งแต่ นำพันธุ์กุ้งให้ผู้เลี้ยงไปจนถึงนำผลผลิตมาแปรรูปเป็นสินค้าอาหาร เช่น กุ้งกึ่ง กุ้งทอด ยังไม่มีประเทศไหนทำได้เท่าประเทศไทย ต้องภูมิใจว่าไทยเราเป็น 5 อันดับ 1 ของโลกด้านส่งออกกุ้ง และที่น่าตื่นเต้นคือการส่งออกข้าวที่ไทยเป็นอันดับ 1 ของโลก รวมทั้งการส่งออกยางพาราไทยเราก็เป็นอันดับ 1 ของโลก เช่นกัน ประเทศไทยเราเล็กนิดเดียว แต่เรามีสินค้าส่งออกมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ของโลกถึง 3 ประเภทด้วยกัน

สินค้าบนดินที่ยอดเยี่ยมมากของไทย ได้แก่ ข้าว ยางพารา ปาล์ม มันสำปะหลัง ข้าวโพด และอ้อย ปัจจุบันนี้ สินค้าเกษตรมีใช้เป็นเพียงสินค้าอาหารสำหรับมนุษย์เท่านั้นแต่ยังเป็นอาหารของเครื่องจักรด้วย ผมว่าตัวนี้เป็น เรื่องที่ดีที่สุดของไทย ในประวัติศาสตร์การขึ้นของราคาน้ำมันไม่เคยกระทบต่อสินค้าเกษตร แต่วันนี้กลับทำให้ คนกังวลว่าผลกระทบจากราคาน้ำมันที่ขึ้นมาในวันนี้จะทำให้สินค้าเกษตรแพง ซึ่งจะส่งผลให้คนในเมืองต้อง เตื่อร้อน และพลอยทำให้การเมืองเตื่อร้อน มีไหม? ในประเทศไทย ที่จะมีคนมาคิดว่ารายได้ขั้นต่ำของ เกษตรกรควรจะเป็นเท่าไร ต้องเดือนละเท่าไร มีแต่คิดกันว่ารายได้ขั้นต่ำของกรรมกร คนใช้แรงงานต้อง เป็นเท่าไร พอเป็นเรื่องของเกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่ของชาติก็ลืมไป พอสินค้าเกษตรราคาสูงขึ้นไปก็ไปกด ราคาขอให้ท่านเลขานุการฯ สภาพัฒนาฯ ส่งทีมทำการวิเคราะห์ย้อนหลังไป 30 ปี ว่าประเทศที่พัฒนาแล้วเขาทำกัน อย่างไรในยุคนั้น ปัจจุบันนี้เขาถึงร่ำรวย และเมื่อเขาร่ำรวยแล้วทำไมเขายังต้องปกป้องราคาสินค้าเกษตรของ เขาไม่ให้ตกต่ำ ตัวอย่างเช่น ญี่ปุ่นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ร่ำรวยขึ้นมาได้อย่างไร แน่แน่นอนว่าญี่ปุ่นมี อุตสาหกรรมเป็นหลัก แต่เขามีนโยบายกำหนดสินค้าเกษตรให้มีราคาแพงเพราะเป็นสินค้าที่ญี่ปุ่นผลิตเอง คน ญี่ปุ่นบริโภคข้าวราคาโลกกรัมละ 200 กว่าบาท แต่เราจะไปเสนอขายข้าวราคาโลกกรัมละ 10 กว่าบาทให้ ญี่ปุ่นไม่ได้เลย เพราะญี่ปุ่นถือว่าสินค้าเกษตรเป็นน้ำมันบนดินเป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติถ้าขายสินค้าเกษตรใน ราคาที่ถูกลงทรัพย์สินสมบัติของชาติก็จะลดลงเช่นกัน สินค้าเกษตรของญี่ปุ่นก็เปรียบได้กับน้ำมันของประเทศใน

กลุ่มโอเปคที่เขจะทำให้ราคาน้ำมัน ของเขาสูงไว้เสมอ หรือประเทศที่ร่ำรวยของยุโรป รวมทั้งสหรัฐฯ จะไม่ยอมให้สินค้าเกษตรตกต่ำเลย กลับพยายามทุกวิถีทางให้ราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ตัวอย่างกรณีที่ยี่สิบสี่ปีส่งออกไปขายสหรัฐฯ ในราคาที่ถูกลง ทางสหรัฐฯ ไม่ได้ดีใจเลยเขากลับเห็นว่าเป็นการทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งของเขาขาดทุนขนาดสหรัฐฯ เป็นประเทศที่ร่ำรวยแล้วเขายังปกป้องเกษตรกร 1% ของเขา แต่เหตุผลจริงๆ แล้วคือสหรัฐฯ ปกป้องทรัพย์สินสมบัติและรายได้ของประเทศของเขาเอง เช่นเดียวกับประเทศในอาหรับถ้าไปทำให้น้ำมันของเขาตกลงกระเปาะของเขาก็จะรั่วคนในประเทศจะยากจนลงทันที ด้วยเหตุนี้ทุกประเทศจึงต้องมีการนำเงินไปชดเชยไม่ให้ราคาสินค้าเกษตรมีราคาต่ำลง อย่างเช่น นม เมื่อมีราคาต่ำ เราก็ต้องเอามาแปรรูปเพื่อให้มีราคาสูงขึ้น รัฐบาลต้องซื้อแพงแล้วขายถูกให้เกษตรกรอยู่ได้ ไม่เช่นนั้นประเทศก็จะล้มละลาย **แต่ในประเทศไทย แม้ชีวิตมนุษย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด สำคัญกว่าเครื่องจักรแต่น้ำมันสำหรับมนุษย์ซึ่งก็คืออาหารกลับผลิตโดยผู้ผลิตที่จนที่สุด** ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องผมจึงฝากทุกท่านให้ช่วยวางแผนให้คนไทยได้รวยบ้าง”

ต้องใช้นโยบาย 2 สูง - สินค้าเกษตรราคาต้องสูง เงินเดือนก็ต้องสูงด้วย

“ประเทศที่ร่ำรวยแล้วเขาจะใช้นโยบาย 2 สูง ผลิตผลทางการเกษตรที่เราผลิตได้เองเปรียบเสมือนทองคำแท่งที่อยู่ในคลังของธนาคารประเทศไทย ถ้าจะศึกษาให้ดีก็ ถ้าเรามีสินค้าที่ผลิตในประเทศเราเอง เราน่าจะให้มีราคาแพงให้เหมาะสมเท่ากับราคาน้ำมันของโลก และก็ไม่ควรมีราคาถูกกว่าทองคำ อันนี้เป็นความคิดเห็นของผม จากนั้นก็ต้องขึ้นเงินเดือน ปรับโครงสร้างให้สอดคล้องกันซึ่งไม่ถือว่าเป็นเงินเฟ้อ ผมถือว่าปรับเพื่อความ เป็นธรรมให้กับคนไทย

ในปี พ.ศ. 2503 ผมไปเยือนไต้หวัน ช่วงนั้นผมมีเงินเดือน 800 บาท แต่คนไต้หวันมีเงินเดือน 100 บาท (ค่าเงินสมัยนั้น 200 หยวนเท่ากับ 100 บาท) แต่ข้าวสารกิโลกกรัมละ 10 บาท คนไต้หวันมีเงิน 100 บาท ไปซื้อข้าวกิโลกกรัมละ 10 บาท แต่ข้าวสารของไทยกิโลกกรัมละ 3 บาท เคยมีใครเคยคิดบ้างหรือไม่ว่ารายได้

ขั้นต่ำของเกษตรกรไทยควรจะเป็นเดือนละเท่าไร จนป่านนี้ผมยังไม่เคยได้ยินเลยว่ารายได้ขั้นต่ำของเกษตรกรไทยควรจะเป็นเดือนละเท่าไร มีแต่รายได้ขั้นต่ำของผู้ใช้แรงงาน ไม่เคยมีใครคิดถึงขั้นนี้เลย พอสินค้าราคาแพงขึ้นกระทรวงพาณิชย์ก็ไปกดราคาสินค้า ทำให้ไม่ใช้มาตรการปรับขึ้นเงินเดือนแทน ประเทศสังคมนิยมอย่างจีนในอดีตใช้วิธีไม่ขึ้นราคาสินค้า ไม่ขึ้นเงินเดือน รัฐบาลไม่เก็บภาษี เครื่องจักรของใครเก่าแต่ไม่มีเงินซื้อใหม่ก็จบกันไปเลย เติ้งเสี่ยวผิงจึงต้องมาปฏิวัติใหม่ปัจจุบันรัฐบาลจีนไม่เข้าไปควบคุมราคาสินค้าแต่ปล่อยให้เป็นไปตามกลไกของตลาด ยกตัวอย่างกรณีเมื่อเร็วๆ นี้ ราคาเนื้อหมูขึ้นมาเท่าตัวอย่างจับปล้นแบบไม่ทันตั้งตัว ประชาชน นักวิชาการ พวกกันตื้นตื้น คนในเมืองเดือดร้อน นายกรัฐมนตรีจีน โดดลงไปศึกษาสถานการณ์ด้วยตนเอง ในที่สุดจึงออกประกาศขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการปัจจุบันและที่เกษียณไปแล้วทุกคนคนละ 15 หยวน เพื่อเป็นการสนับสนุนให้นำไปซื้อเนื้อหมูมาบริโภค นักวิชาการออกมาวิพากษ์วิจารณ์กันยกใหญ่ในหน้าหนังสือพิมพ์ นักวิชาการกล่าวว่าเป็นการเอาน้ำมันไปราดบนกองไฟไหม้ยิ่งทำให้ไฟลุกโชนไปกันใหญ่ เพราะมีปัญหาเนื้อหมูขาดตลาดอยู่แล้ว ยังให้เงินข้าราชการไปซื้อหมู แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่าสำหรับคนจนแล้วเงิน 15 หยวนมีค่ามาก ถ้าเนื้อหมูราคาแพงเขาก็ไม่ไปกินเนื้อหมู ไปเลือกกินอย่างอื่นแทน หรือไม่ก็ประหยัดเงิน 15 หยวนแต่เอาไปเก็บไว้แทน อย่าเข้าใจผิดว่าถ้ารัฐบาลจีนให้เงินสนับสนุนข้าราชการเงินเพื่อไปซื้อหมูแล้วเขาจะต้องนำไปซื้อหมูหมดทั้ง 15 หยวน แต่ถ้านำเงิน 15 หยวนไปชดเชยให้คนเลี้ยงหมูเพื่อให้หมูราคาถูกลง คนก็จะหันมากินหมูทันที 7 เราควรเอาเงินไปชดเชยที่เงินเดือน ถ้าเราเอานโยบาย 2 สูงมาใช้ สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือเกษตรกรก็จะมีเงินไปจับจ่าย ธุรกิจบริการ อุตสาหกรรม ไปจนถึงแม่ค้าหาบเร่ พ่อค้าต่างๆ ทุกอย่างก็เกิดขึ้น นั่นคือการแก้ปัญหาทางตรง ซึ่งดีกว่าเอาเงินไปใช้แก้ปัญหาด้วยวิธีอื่น รัฐบาลควรทุ่มเงินเข้าไปช่วยเกษตรกร เพราะเขาเป็นหนี้มานานแล้ว เรากดราคาให้เขาจนมานานแล้ว การพักหนี้ให้เกษตรกรก็ไม่เห็นเสียหาย อย่าไปบอกว่าวิธีดังกล่าวจะทำให้เกษตรกรเสียนิสัย เพราะเขาจนดังนั้นต้องเอาเงินอัดเข้าไป แต่วิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด คือ เราต้องแก้ปัญหาในระยะยาวด้วยการให้สินค้าเกษตรมีราคาสูงขึ้น ต้องซื้อของจากเขาในราคาแพง

แล้วเขาก็จะกระตือรือร้นในการเพิ่มผลผลิต ธนาคารก็จะกล้าปล่อยเงินกู้ให้แก่เกษตรกร ภาคธุรกิจก็จะกล้าเข้าไปสนับสนุน ซึ่งเหมือนอุตสาหกรรมไก่ 90-100% แล้ว เกษตรไม่ต้องรับความเสี่ยง แต่ตอนนี้พอขาดทุนก็ไม่มีใครเข้าไปช่วยเหลือ ตลาด / นักธุรกิจก็ไม่เข้าไปสนับสนุนเพราะเห็นว่ามีความเสี่ยงสูงเงินเดือนข้าราชการก็ต้องเพิ่มขึ้น ข้าราชการต้องมีเงินเดือนสูงๆ จะมีเงินจับจ่าย เศรษฐกิจก็จะดี เกิดการหมุนเวียนรายได้ภายในประเทศ ในส่วนของภาคเอกชนจะได้ขึ้นตามไปด้วย ซึ่งในความเป็นจริงเอกชนก็จะนำหน้าไปนิดหน่อย ตัวอย่างเช่น คนขับรถของผม เมื่อ 30 ปีที่แล้วเงินเดือน 900 บาท แต่ตอนนี้เงินเดือน 30,000 บาท ก็ขึ้นมาเกือบ 30 เท่า เทียบกับราคาทองคำ ก็ราคาเพิ่มขึ้นประมาณ 30 เท่า เช่นกัน

เมื่อ 30 ปีก่อน เงินเดือนข้าราชการ จบวุฒิปริญญาตรี ได้รับเงินเดือน 1,300 บาท ปริญญาโทได้เงินเดือน 1,600 บาท ทองในสมัยนั้นมีราคาบาทละ 400 บาท เงินเดือน 1 เดือนซื้อทองได้ 3 บาท แต่วันนี้เงินเดือนข้าราชการเข้ามาใหม่ 7,500 - 10,000 บาท แต่ราคาทองขึ้นไปทีราคาบาทละ 14,000 - 15,000 บาท ซื้อทองได้แค่ ½ บาท ซึ่งไม่เป็นธรรม ดังนั้นเราต้องปรับ 3610 เงินเดือนให้เป็นธรรม ไม่เช่นนั้นก็จะมีการคอร์รัปชัน เพราะเราไปแก้ที่ปลายเหตุ เงินเดือนข้าราชการของเราขึ้นมาแค่ 6 เท่า ในขณะที่ประเทศจีนเงินเดือนเขาเพิ่มขึ้นถึง 100 เท่าผมขอยกข้อย่างข้าราชการ เพราะที่ผ่านมามีประเทศของเรา รวมทั้งซีพี ที่เรามีวันนี้ได้ก็เพราะการทำงานของข้าราชการ แต่สิ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือเราจะไม่มีคนเก่งๆ มาทำราชการ ผมจึงอยากให้เงินเดือนข้าราชการนั้นมีอัตราสูงกว่าเอกชน คนเก่งๆ จะได้อยากมารับราชการอย่างเช่น ดำรวจชั้นผู้น้อยถือปืนมีอำนาจ แต่มีเงินเดือนน้อยเลี้ยงครอบครัวไม่ได้ จึงมีการมีคอร์รัปชัน ซึ่งหากเราต้องการพัฒนาประเทศไทย เราจึงต้องเริ่มจากการขึ้นเงินเดือนให้กับข้าราชการก่อน และต้องปล่อยให้ราคาสินค้าเกษตรไปตามกลไกตลาด ต้องปล่อยให้มีการขึ้นราคาตามความเป็นจริง อย่าเข้าไปควบคุมราคาสินค้า เมื่อเราควบคุมราคาน้ำมันไม่ได้ ทำไมเราต้องมาควบคุมราคาสินค้าเกษตรเราต้องขึ้นราคาสินค้าเกษตร ต้องขึ้นเงินเดือนให้สมดุลกัน ซึ่งหากเขาเห็นว่าสินค้านั้นแพงเกินไปเขาก็ประหยัดไม่ซื้อ แล้วเราก็ไปผลิตสินค้าส่งออกไปยัง

ต่างประเทศ นำรายได้เข้าประเทศของเรา รัฐบาลก็สามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้นเรื่องการกู้เงิน สำหรับผมนั้น เป็นเรื่องธรรมดา แต่สำหรับบรรดาข้าราชการอาจเป็นเรื่องที่น่าตกใจ เมื่อผมต้องกู้เงินจากธนาคารผมต้องมีความคิดแล้วว่าจะนำเงินมาคืนอย่างไร ต้องมีการวางแผนในการจะนำเงินมาคืนให้กับธนาคาร และเมื่อราคาสินค้าเกษตรเพิ่มสูงขึ้น ความเสี่ยงน้อยลง ธนาคารก็จะมีการปล่อยกู้ให้กับเกษตรกรมากขึ้น นักธุรกิจก็จะกล้าเข้ามาลงทุนส่งเสริม เหมือนที่ผมทำ ผลิตไก่ หมู กุ้ง ผู้ทั่วโลก คนไทยเราเก่งเรื่องการเลี้ยงสัตว์ คนไทยเราสอน 100 เขาได้ 100 แต่คนจีนสอน 100 ได้ 80% อีก 20% เขาคิดเองพูดถึงการขึ้นเงินเดือนผมเคยพูดคุยสอบถามเจ้าหน้าที่รุ่นใหม่ๆ ของทางการเชียงใหม่ที่มาให้การต้อนรับและดูแลผมในฐานะที่ผมเป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลเชียงใหม่ เมื่อมีโอกาสผมเคยถามพวกเขาว่าทำไมจึงมารับราชการพวกเขาบอกว่าปัจจุบันนี้รัฐบาลจีนมีนโยบายให้เงินเดือนข้าราชการที่จบมหาวิทยาลัยเท่ากับพนักงานบริษัทเอกชน ไม่ว่าเอกชนให้เงินเดือนเท่าไร รัฐบาลก็จะให้เท่านั้น แต่ที่ติดก็คือรัฐบาลมีสวัสดิการที่ดีกว่า ปัจจุบันนี้ต้องคำนึงถึงปากท้องก่อนเกียรติยศทีหลัง คือให้พอเพียงก่อน แล้วค่อยเพียงพอ ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัฐบาลต้องกล้ากู้เงินเดือน มาวันนี้เงินเดือนข้าราชการไทยยังต่ำอยู่ และเพื่อเป็นการช่วยบรรเทาปัญหาค่าครองชีพ รัฐบาลจึงต้องหันไปกดราคาสินค้าเกษตรให้ต่ำ”

ปฏิรูปพื้นที่เพาะปลูก-เพิ่มผลผลิตเกษตร-เพิ่มรายได้ประเทศ

“พูดถึงน้ำมันบนดิน ผมมีตัวเลขคร่าวๆ มาให้ศึกษากัน ซึ่งอาจจะไม่ถูกต้องทั้งหมด แต่น่าจะมีความใกล้เคียง ประเทศไทยมีพื้นที่ทำการเกษตร 130 ล้านไร่ มีพื้นที่ทำนา 67 ล้านไร่ เราแบ่งเอาพื้นที่จำนวน 25 ล้านไร่ มาปฏิรูปให้มีระบบชลประทานทันสมัยและครบถ้วนเพื่อใช้ปลูกข้าว หาพันธุ์ข้าวที่ดี เอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ จะทำให้เกษตรกรได้ผลผลิตที่สูงขึ้นประมาณ 800 กิโลกรัมต่อไร่”

การปฏิรูปที่ดินทำนาทำได้โดยการแบ่งการเพาะปลูกทั้งหมดออกเป็น 3 ครั้งต่อปี ปลูกข้าว 2 ครั้ง อีก 1 ครั้งใช้พื้นที่ไปเลี้ยงปลา ผมเคยไปดูงานที่สหรัฐฯ เขาก็มีการปล่อยน้ำให้ท่วมพื้นที่เพื่อให้หนูและไข่มแมลง

ที่อยู่ในดินตาย แล้วก็กลายเป็นอาหารให้กับปลา ซึ่งถือเป็นการเพิ่มออกซิเจนในดินอีกด้วย และการเลี้ยงปลา นั้นก็จะทำให้เกษตรกรได้กำไรมากกว่าการทำนา และถ้าจะลงทุนในพื้นที่ 25 ไร่ ให้เต็มที่ต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญไปศึกษาดูงานที่ได้เห็น หรือประเทศที่มีความชำนาญว่าทำลงทุนอย่างไร ที่จะทำให้การลงทุนใน 25 ไร่มีผลผลิตมากกว่า 67 ไร่ โดยไม่มีความเสี่ยง แต่ผมเชื่อว่าการปลูกข้าวด้วยวิธีนี้จะสามารถให้ผลผลิตรวมของข้าวได้ถึง 60 ล้านตันต่อปี ซึ่งเท่ากับการทำนาทั่วๆ ไป ในพื้นที่ 67 ไร่ พูดถึงเรื่องข้าว วันนี้เวียดนามไม่กล้าส่งออกข้าวเพราะเกรงว่าในประเทศมีไม่เพียงพอบริโภค จีนก็ไม่มีข้าวสำหรับให้ส่งออก ไปขายยังต่างประเทศ ส่วนอินเดียบางปีก็มีข้าวเหลือพอสำหรับส่งออก แต่บางปีก็ไม่มี แล้วทำไมเราถึงไม่จับมือ 3 ประเทศนี้ขึ้นราคาข้าว โดยให้เวียดนามขายก่อน ซีพีเราผลิตอาหารสัตว์ทั่วโลกรวม 20 กว่าล้านตัน ในส่วนของข้าวมีการส่งออกถึง 7-8 ล้านตัน ถ้าเราให้เวียดนามขายก่อนเวียดนามเขาจะยกย่องเรา แล้วเมื่อเราขายทีหลังเขา เราก็จะสามารถขายได้ในราคาแพงกว่าเขาเสียอีก ส่วนที่เหลือในสต็อกเราก็เอาไปขายให้ประเทศใหม่ๆ หรือนำไปแปรรูป แล้วนำไปขายยังตลาดทั่วโลกเราก็จะได้กำไรส่วนพื้นที่ที่เหลืออีก 30 ไร่ ก็เอาไปปลูกยางพารา อีก 12 ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ลุ่มก็นำไปใช้เป็นพื้นที่ปลูกปาล์ม เพราะปาล์มชอบน้ำ ซึ่งตอนนี้ประเทศไทยเรามีการปลูกยางพาราอยู่เพียง 14.34 ล้านไร่ ปลูกปาล์มอยู่ 3.19 ล้านไร่นั้น ส่วนข้าวโพดวันนี้เรามีการปลูกอยู่ประมาณ 5.97 - 6 ล้านไร่มันสำปะหลังอีกราว 7.4 ล้านไร่ ถ้าหากช่วงใดมันสำปะหลังมีราคาแพง เราก็สามารถเพิ่มสัดส่วนการปลูกให้มากขึ้นได้ ซึ่งการจัดสรรพื้นที่ในแบบใหม่นี้ยังไม่รวมถึงเรื่องการปลูกอ้อย ซึ่งก็เป็นพืชที่มีความสำคัญเช่นกัน ผมจึงขอฝากให้ท่านเลขาธิการสภาพัฒน์ฯ ช่วยนำไปคิดต่อด้วยเมื่อเรามาคิดมูลค่าของผลผลิตใหม่ โดยคิดราคาข้าวเปลือกที่โลกกรัมละ 15 บาท ไม่ใช่ 8-9 บาทเหมือนตอนนี้ ก็จะสร้างรายได้เท่ากับ 900,000 ล้านบาท จากการปลูกข้าวในพื้นที่ 25 ไร่ นั้น แล้วยางพารา ซึ่งต่อไปใน 3 ประเทศยักษ์ใหญ่ ได้แก่ จีน อินเดีย ยุโรปตะวันออก จะมีความต้องการในการใช้ยาง

มากขึ้นราคาขายก็จะอยู่ที่กิโลกรัมละ 150 บาท จากวันนี้ที่มีราคาอยู่ที่กิโลกรัมละ 80 บาท ในจำนวนพื้นที่ 30 ล้านไร่ ก็จะทำเงินได้ถึง 1.269 ล้านล้านบาท ซึ่งยังไม่ใช้พันธุ์พิเศษที่ซีพีมีการค้นคว้าอยู่ ส่วนปาล์ม ถ้าผมประมาณราคาต่อกิโลกรัมละ 5.50 บาท ในพื้นที่ 12 ล้านไร่ ก็จะทำเงิน 198,000 ล้านบาท ซึ่งรวมแล้วทั้งหมด 67 ล้านไร่ เราจะได้เงินมูลค่ารวม 2.367 ล้านล้านบาท จากมูลค่ารวมปัจจุบันที่ได้รับจากข้าว ยางพารา และปาล์ม จำนวน 238,696 ล้านบาท คิดเป็นส่วนที่จะเพิ่มขึ้นเป็นเงิน 2.128 ล้านล้านบาทผมอยากจะให้ทางสภาพัฒน์ช่วยศึกษาเจาะลึกในเรื่องนี้ (ข้อมูลจากท่านเลขาธิการสภาพัฒน์ : ปัจจุบันเรามีพื้นที่การเกษตรรวม 130 ล้านไร่ สร้างรายได้ให้กับประเทศจำนวน 800,000 ล้านบาท คิดเป็น 10%ของจีดีพี) เรื่องการส่งเสริมปลูกยาง หากพื้นที่ไหน ที่เราเข้าไปปลูกยางมาก ฝนก็จะตกยางก็จะดีฝนให้มาตกในพื้นที่นั้น ทำให้กลายเป็นป่า ดังนั้นที่ไหนที่เป็นป่าเสื่อมโทรม ก็ต้องส่งเสริมให้ปลูกยาง เพื่อฟื้นฟูสภาพป่าให้มีความชุ่มชื้น ซึ่งหากเราคิดตามตัวเลขของปริมาณผลผลิตข้าวในการเพาะปลูกแบบเดิมในพื้นที่ 67 ล้านไร่ ก็จะสร้างรายได้เพียง 238,000 ล้านบาทเท่านั้น แต่ถ้าเรามาปรับเปลี่ยนการจัดการพื้นที่การเกษตรใหม่ มีการเข้าไปจัดการไปลงทุนเรื่องระบบชลประทานใหม่ มีการส่งเสริมให้ปลูกยาง และปลูกปาล์มมากขึ้น ซึ่งต่อไปอาจจะเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก ต่อไปถ้าราคาข้าวสารไม่สูงขึ้นแต่ราคาขาย และราคาปาล์มสูงเพิ่มขึ้น เกษตรกรจะหันไปใช้พื้นที่นาข้าว ไปปลูกยางพารา หรือปาล์มแทนต่อไปการปลูกมันสำปะหลังจะมีขนาดคิดว่าการปลูกข้าวโพด เพราะการปลูกข้าวโพดมีความเสี่ยงในขณะที่มันสำปะหลังไม่มีความเสี่ยงเลย ด้วยเหตุที่ซีพีต้องใช้ข้าวโพดเป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์เราเกรงว่าข้าวโพดจะมีไม่เพียงพอถ้าเกษตรกรหันไปปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นที่ได้ราคาแทน ซีพีจึงได้พยายามดึงราคาข้าวโพดให้มาอยู่ที่ 8.9-9 บาท ซึ่งต่อไปราคาข้าวโพดอาจจะขึ้นไปถึงกิโลกรัมละ 10 บาท ปริมาณข้าวโพดอาจไม่เพียงพอสำหรับการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะเมื่อรัฐบาลสหรัฐฯ ได้อนุมัติให้มีการนำเข้าข้าวโพดเพิ่มขึ้นอีก 5 เท่า เพื่อนำไปผลิตเป็นเอทานอล ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนข้าวโพดมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้เราต้องตามสถานการณ์ให้ทัน เพราะนั่นถือเป็นโอกาสที่ดีเยี่ยมของเกษตรกรไทยต่อไปเกษตรกรของเราจะ

สามารถลืมตาอ้าปากได้ ข้าราชการของเราก็จะมีเงินเดือนสูงขึ้น ข้าวโพดและสินค้าเกษตรคือทองคำ คือน้ำมัน
บนดิน ทำไมเราไม่รู้จึ๊กทำให้น้ำมันบนดินของเรามีราคาสูงขึ้น ตอนนี่เรากำลังถราราคาสินค้าเกษตร อีกรั้งไม่
ขึ้นเงินเดือนข้าราชการหรือขึ้นน้อย ซึ่งเท่ากับว่าเรากำลังทำ 2 ต่ำ อยู่ เราควรจะต้องทำ 2 สูง คือต้องทำให้
ราคาสินค้าเกษตรแพงขึ้น และขึ้นเงินเดือนให้กับข้าราชการ

ส่วนเรื่องราคาหมู สมัย 40-50 ปีก่อน บริษัทสามัคคีค้าสัตว์ มีการประกันราคาหมูที่กิโลกรัมละ 7 บาท
ปัจจุบันราคาหมูขึ้นมาถึงกิโลกรัมละ 60 บาท คิดเป็น 8 เท่ากว่าของราคาเดิม ในขณะที่ทองคำขึ้น 30
กว่าเท่า ในประเทศจีนปัจจุบันราคาหมูเพิ่มขึ้น 20 เท่า เมื่อเทียบจาก 50 ปีที่แล้ว และเพิ่มขึ้นอีก 10 เท่า
เมื่อเทียบจากราคาเมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา ในขณะที่เงินเดือนของคนจีนนั้นเพิ่มขึ้นถึง 100 เท่า และคาดว่า
ยังคงต้องเพิ่มขึ้นอีก ดังนั้นเมื่อเทียบสัดส่วนดังกล่าวราคาหมูก็ยังคงสามารถเพิ่มขึ้นได้อีก และไม่ถือปัญหา
ใหญ่ที่ราคาหมูจะมีการปรับตัวสูงขึ้น

ด้านราคาไก่ ในอดีตมีราคา กิโลกรัมละ 12 บาท แต่วันนี้ราคาไก่เนื้อขึ้นมาเป็นกิโลกรัมละ 43 บาท
คิดเต็มทีก็ประมาณ 50 บาท ขึ้นมาประมาณ 3 เท่ากว่า โดยเหตุผลที่ไก่มีการขึ้นราคาเพียงเล็กน้อย
ก็เพราะว่าเรามีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเลี้ยงไก่ และมีการนำไก่เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ส่วน
แรงงานในภาคเกษตรกรรมก็ผันตัวเองไปสู่การเป็นพนักงานในโรงงานแปรรูปไก่ มาทำงานในโรงงานทำแพค
เกจจิ้ง มาทำงานในภาคการขนส่ง ซึ่งสามารถสร้างรายได้ได้มากกว่าการเป็นเกษตรกรถึงกว่าหนึ่งเท่า วันนี้
ประเทศไทยเรามีการใช้วัตถุดิบราคาถูก ผลิตเป็นสินค้าคุณภาพสูง และประสิทธิภาพสูง ส่งออกขายไปทั่วโลก
อย่างเช่นในปัจจุบันซีพีมีการขายเนื้อไก่ไปทั่วโลกทั้งในอเมริกา จีน ยุโรป และอีกหลายประเทศ”

การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการเป็นโอกาสสร้างรายได้ให้ประเทศ

“ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นโอกาสของเราอย่างยิ่ง หากมีการวางแผนที่ดี คนจีน 100 ล้านคนมาเที่ยวประเทศไทย โรงแรมที่เรามีก็จะไม่เพียงพอรองรับแน่นอน ด้านคนรัสเซียกำลังรวย ซึ่งนักท่องเที่ยวเหล่านี้เขาชอบเที่ยวเมืองไทย ชอบพัทยา ภูเก็ต อีกทั้งคนอเมริกา ยุโรป ก็ชอบมาเที่ยวเมืองไทย ดังนั้นเราจึงต้องการวางแผนในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้ดี ต้องเรียกว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีปล่องไฟ สามารถสร้างกำไรสร้างรายได้ให้กับประเทศได้เป็นอย่างดี และเต็มไปด้วยโอกาสส่งเสริมธุรกิจบริการไทยไป

ต่างประเทศ ผมเคยได้ยินมาว่าในภาคอีสานของเรา มีแต่คนแก่ - เด็ก เพราะคนหนุ่มสาวออกไปทำงานต่างถิ่น ซึ่งผมเห็นว่าก็ควรเป็นเช่นนั้น เพราะอยู่ไปเขาก็สามารถทำนาได้เพียงปีละครั้ง การที่เขาออกมาทำมาหากินในเมืองก็จะสามารถสร้างรายได้ให้เขาได้มากกว่า รวมทั้งต้องส่งเสริมให้พวกเขาออกไปทำงานในต่างประเทศทั่วโลกด้วย ประเทศไทยเรามีจุดเด่นเรื่องงานบริการ เช่น โรงพยาบาล ซึ่งรัฐบาลควรสนับสนุนให้คนจากทุกประเทศในภูมิภาคนี้เข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ในเมืองไทย อย่างอาชีพนางพยาบาล เราต้องมีการสนับสนุนในการส่งนางพยาบาลไปทำงานในต่างประเทศอเมริกา ในยุโรป เพราะทุกวันนี้คนแก่ตายยาก เมื่อมีอายุมากต้องการคนดูแล ซึ่งปัจจุบันนางพยาบาลมีรายได้ต่อเดือนเป็นแสนจากการรับจ้างดูแลผู้สูงอายุ หากอเมริกา ยุโรป ขาดคนที่มีความเชี่ยวชาญก็สามารถส่งผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมบุคลากรของเราแล้วดึงคนของเราไปทำงานในประเทศของเขา ด้านหมอบของไทยก็เก่ง มีความสามารถเป็นที่ยอมรับ ดังนั้นจึงต้องมีการส่งเสริมธุรกิจบริการในด้านนี้ให้มากขึ้น”

ต้องนำคนเก่งทั่วโลกมาสร้างประโยชน์ให้ประเทศไทย

“ผมเชื่อว่าประเทศไทยมีอะไรดีๆ ที่สามารถดึงดูดคนเก่งๆ ในโลกนี้ให้มาอยู่เมืองไทยได้ หากรัฐบาลวางแผนดีๆ เชิญชวนให้คนเก่งๆ ของโลกสัก 100,000 คน ให้สัญชาติไทย ประเทศไทยก็จะกลายเป็นประเทศไฮเทคของโลกไปทันที คำว่าไฮเทคไม่ได้หมายถึงแต่เพียงเครื่องจักร แต่หมายถึง ‘คน’ หมายถึง ‘สมอง’ ต้องดึงให้มันสมองเหล่านี้รักที่จะอยู่อาศัยในประเทศไทยแม้ประเทศอื่นจะมาว่าจ้างก็ไม่ไป ผมเชื่อว่าประเทศ

ไทยมีเสน่ห์สำหรับคนต่างชาติ ใครได้มาอยู่ประเทศไทยสัก 1-2 ปี ก็จะรักและติดใจประเทศไทย จากนั้นก็จะ
ตัดสินใจปักหลักอยู่ในประเทศไทยเลย ผมไปเยือนอิสานได้เห็นลูกเขยต่างชาติอยู่ที่อิสานจำนวนมาก แต่ละ
หมู่บ้านเต็มไปด้วยลูกเขยต่างชาติ ผมจึงเห็นว่าถ้ารัฐบาลมีเงื่อนไขที่เหมาะสมถูกใจชาวต่างชาติ (ที่มี
ความสามารถ) ผมเชื่อว่าประเทศเราจะก้าวหน้า สุดท้ายการแข่งขันไม่ใช่เรื่องเงิน คนเป็นผู้สร้างเงินถ้าเราให้
ภูเก็ตเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ คนเก่งๆ มาอยู่ทำธุรกิจแล้วเสียภาษีเพียง 10 % ของรายได้ บางทีอาจทำให้
บริษัทต่างๆ ตัดสินใจย้ายสำนักงานใหญ่อยู่เมืองไทยเพราะสามารถทำงานที่ภูเก็ตและควบคุมสาขาต่างๆ ได้ทั่ว
โลกด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย สามารถทำการประชุมทางไกลด้วยวิดีโอคอนเฟอเรนซ์กันได้ ถ้าประชุม
ทางไกลไม่สะดวกก็บินไปหาหรือเชิญแขกมาประชุมที่ภูเก็ต ทำนโยบายแบบนี้ใครๆ ก็คงสนใจอยากจะมา ถ้า
ประเทศไทยสามารถเชิญชวนคนเก่งๆ จากทั่วโลกสัก 100,000 คน บริษัทเยี่ยมๆ ของโลกมาโดยไม่ใช่อ
อนุญาตให้เขาอยู่ได้แค่ 8 ปี แต่ให้เขาถือสัญชาติไทยไปเลยลองพิจารณานโยบายของสหรัฐฯ ที่ทุกวันนี้ยังคง
ล่าคนเก่งๆ จากทั่วโลกอยู่ ตัวอย่าง ได้แก่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดของสหรัฐฯ ที่จะไปเยอรมันนี้ทุกปี เพื่อหา
นักเรียนเก่งๆ ของเยอรมันนี้ที่รัฐบาลเยอรมัน ให้ทุนเรียนมา โดยตลอดตั้งแต่เล็กนับเป็นค่าใช้จ่ายกว่า 10
ล้านบาท แต่กลับถูกสหรัฐฯ มาหุบมือเปิบสรรหาไปเรียนที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ถ้านักศึกษาคนนั้นๆ มี
ความสามารถเป็นคนเก่งสหรัฐฯ ก็จะมอบสัญชาติให้เป็นคนอเมริกันเลย
มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญ ผมประทับใจเลขาสภาพัฒน์ที่บอกว่าเงินไม่ใช่ปัจจัยสำคัญ สมองเป็นสิ่งสำคัญ
ประเทศไทยสามารถมีโอกาสดีอย่างจีน อินเดีย หรือ อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นประเทศเพียงไม่กี่ประเทศที่คนเก่งทั่ว
โลกอยากจะอยู่อาศัย หากประเทศไทยรู้จักเอาคนเก่งมาใช้ประโยชน์นอกจากจะเก็บภาษีรายได้ของเขาแล้ว คน
เก่งเหล่านี้จะมาช่วยสร้างคนไทยให้เก่ง ผมว่าคนไทยเรียนรู้เก่ง เอาคนเก่งมานำคนไทยไม่ใช่เรื่องเสียหาย พ่อ

ของผมมาจากประเทศจีนแต่ผมเกิดในประเทศไทย ผมรักประเทศไทยมากกว่าประเทศจีน กิจการธุรกิจของผมไปที่ไหนก็ต้องปักธงชาติไทย สำนักงานในต่างประเทศของซีพีทุกแห่งต้องมีพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ผมสำนึกเสมอว่าต้องตอบแทน บุญคุณแผ่นดินซีพีที่เติบโตได้ในวันนี้ก็เพราะประเทศไทย เพราะพระมหากษัตริย์คุณแห่งองค์ พระประมุขของเรา ประเทศไทยมีศาสนาที่กลม่อเกล้าให้คนไทยมีจิตใจดีงาม มีเมตตา และความเอื้ออาทร มีน้ำใจและรอยยิ้มที่จริงใจ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ทำให้คนไทยได้เปรียบชาติอื่นอยู่มาก”

เลิกแทรกแซงค่าเงินบาท

“เรื่องค่าเงินบาท หากรัฐบาลจะใช้วิธีเข้าแทรกแซงค่าเงินบาทนั้นผมเห็นว่าไม่ควรทำเช่นนั้น เพราะเราจะสู้ไม่ได้ ผมเห็นว่าประเทศไทยของเรายังจนอยู่ ถ้าถามใจนักธุรกิจส่วนใหญ่ก็ย่อมจะตอบว่าต้องการค่าเงินบาทแข็ง เพราะเราซื้อของเข้ามา เฉพาะน้ำมันเครื่องจักร อุปกรณ์มาพัฒนาธุรกิจไปจำนวนมาก พอค่าเงินบาทอ่อนก็เสียทั้งคู่ เป็น 2 ต่ำ หากเรายิ่งเอาเงินงบประมาณของประเทศไปแทรกแซงค่าเงินอีกก็ยิ่งเสียเงินเพิ่มมากขึ้นไปอีก ซึ่งประเทศไทยยังไม่ได้รวย ยังต้องการเงินไหลเข้าอยู่ ไม่ใช่ต้องการเงินไหลออกเรายังไม่เข้าใจ ไม่ใช่เงินก้อนนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เรามัวแต่เอาเงินไปแทรกแซงราคาค่าเงินแทนที่จะเอาไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น และหากเป็นเช่นนี้ต่อไปเราก็จะหมดตัว ดังนั้นเราต้องมีการจ้างผู้เชี่ยวชาญมาศึกษาว่าประเทศไทยเราจะต้องนำเงินไปลงทุนอย่างไรจึงจะเกิดประโยชน์มากที่สุด เพราะประเทศเรายังต้องการเงินเข้าประเทศอีกมากเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ”

ส่งเสริมธุรกิจ SMEs

“การสนับสนุนของทางธนาคารที่ให้นักรธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ในด้านเงินลงทุน ก็มีกำหนดกฎระเบียบมากเกินไป จนทำให้นักธุรกิจ SMEs กู้เงินจากธนาคารลำบาก จนบริษัทเหล่านี้เกิดยาก ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ใน 1 ปี เราสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เพียง 1 ครั้งต่อปี หรือ 3 - 4 เดือนครั้ง ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมสามารถผลิตสินค้าได้ทุกวัน ขายได้ทุกวัน เราก็ไม่มีการแบ่งแยกประเภทพอภาคเกษตรกู้เงินแล้วไม่จ่ายดอกเบี้ย 3 เดือน ก็ถูกจัดให้เป็นหนี้เสีย ซึ่งทางที่ดีจะต้องมีการผ่อนปรนบ้าง เพราะรูปแบบของการทำธุรกิจนั้นไม่เหมือนกัน หรือมิเช่นนั้นภาครัฐควรจะต้องมีการตั้งธนาคารขึ้นมาส่งเสริมการทำธุรกิจของนักธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กให้มากขึ้น (ให้มีเงื่อนไขการกู้ยืมหรือผ่อนปรนการชำระหนี้ที่เอื้อต่อลูกหนี้ SME มากขึ้น) และต้องมีการจัดหาเงินที่มีความเสี่ยงเข้ามาช่วย (มีการสนับสนุนเงินให้แก่ธนาคารดังกล่าวเพื่อบริหารความเสี่ยงจากหนี้สูญที่อาจเกิดขึ้นได้) ซึ่งแม้ว่านักธุรกิจ เหล่านั้นอาจไม่ประสบความสำเร็จในธุรกิจทุกคน แต่ถ้าประสบความสำเร็จแค่เพียง 10% ก็เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และภาพรวมของระบบเศรษฐกิจของประเทศเราแล้ว”

รัฐควรส่งเสริมภาคธุรกิจไทยไปต่างประเทศ

“สุดท้ายสิ่งที่อยากฝากกับทางสภาพัฒน์ก็คือ นักธุรกิจไทยยังต้องการให้รัฐบาลมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนให้นักธุรกิจไทยเข้าไปลงทุนในต่างประเทศ ให้สามารถไปสู้กับต่างประเทศได้เหมือนที่รัฐบาลมีนโยบายสร้าง BOI ดึงต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย แต่ที่ผ่านมาประเทศไทยกลับไม่มีการส่งเสริมสนับสนุนนักลงทุนไทยไปลงทุนต่างประเทศมากนัก ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐบาลควรจะรีบดำเนินการเพราะต่อไปโลกนี้จะไร้พรมแดน ยิ่งต้องมีการส่งเสริมให้คนไทยออกไปลงทุนในต่างประเทศ แล้วนำเงินกลับมาประเทศเรา ตัวอย่างเช่นรัฐบาลจีน เขามีการทำสัญญาเช่าพื้นที่ป่าเพื่อให้ นักธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ที่ใหญ่ที่สุดของอเมริกาเข้ามาลงทุน ชื่อไม้จากพม่า แล้วส่งมาผลิตที่เมืองชัวเถา ซึ่ง แม้วัตถุดิบและผู้ผลิตจะอยู่นอกประเทศ แต่กำไรก็จะอยู่ในประเทศจีน”

*****